

Olgas försoning

Scen 2 – Spårlöst – maken Igor

...

Olga: Hallå? Vad gör jag här? Var är min soffa? Hallå? Hej, Camilla! Hej, Leif! Hallå? Vlad? (*får syn på sin man Vlad*) Nä, nu tror jag att jag yrar här.

Camilla: Hej och mycket varmt välkommen till ett nytt avsnitt av Veckans Brott. Hej Leif.

Leif: Hallå, hallå.

Camilla: Hur är läget?

Leif: Jo, det är bra. Själv?

Camilla: Tack, det är bra. Du var lite orolig sist. Att du var på väg att försvinna.

Leif: Njaehhhööööh. Nu har jag gått ner 7 kg. Så det håller på att bromsa in.

Camilla: Det stabiliserar sig lite grann.

Leif: Ja, jag kanske finns kvar till hösten.

Camilla: Vilken tur. Vi ska börja ikväll med den mycket tragiska historia som har rullats upp och som inte bara påverkar Sveriges relation till Ryssland, utan också är en familjetragedi. Vladimir Urmanov utgav sig på 40-talet vara förskolepedagog i Bjursås, men var i själva verket spion åt Sovjetunionen. Han angav flera av sina anarkistiska vänner, bland annat Ivan Ivanov som torterades till döds i ett sovjetiskt fängelse.

Olga: Va??? Ivan? Men han lämnade mig ju för en annan kvinna.

Camilla: Nu ska vi bege oss till häktet för att se ett inslag med Vladimirs själv och hans barn som har något att säga.

...

Scen 6 Spårlöst – dottern Saga

Olga: Jag börjar förstå nu. Jag är på någon slags försoningsturné med mitt förflutna med hjälp av en massa TV program. Nu har jag träffat min man som inte alls hade lämnat mig som jag trodde. Jag har träffat min mor och min syster som båda bett om ursäkt för sådant de ångrar och som jag mått dåligt över. Jag har förstått nu mina barndomsvänner och varför de gjorde som det gjorde. Vad mer kan jag begära?

Linda (*in med gravidmage, hoppasteg och krans, stövlar och blommig kjol*): I snart 100 år har enäggstvillingarna Hervor och Gunnel sökt sina rötter, men inte lyckats. Nu har de äntligen skrivit till oss på Spårlöst för att be om hjälp. Välkomna till Spårlöst, idag med mig Linda Lindorff. Vad hoppas ni få ut av det här äventyret?

Hervor: Va?

Linda: VAD HOPPAS DU PÅ?

Hervor: Ja, jag hoppas naturligtvis på att få träffa vår biologiska mamma.

Linda: Med all respekt. Ni är 100 år. Tror ni att hon lever?

Olga: Åh... det här är bara för mycket. Nu förstår jag vad jag gör här.

Gunnel: Jaa, det tror vi.

Linda: Ja, hoppet är det sista som överger människan. Därför hoppar vi över den engelska kanalen här till Storbritannien som är på den sidan där historien

började för så längesedan. (*Linda hjälper tanterna över det som ska föreställa kanalen*) Och här börjar vårt stora sökande.

Gunnel: Ajaja min lårbenshals.

Folk viftar med små engelska flaggor. Ev en sökar-koreografi till Bamboleo där de frågar runt efter släktingar.

Linda: Jag har då aldrig varit med om maken. Detta är den största sensationen i Spårlösts historia. Hovor. Gunnel. Vi har funnit er mor.

Gunnel: Det menar du inte.

Hovor: Så fantastiskt!

Båda: Hurra!

Linda: Hur mår ni?

Hovor: Jag är så nervös att jag mår illa.

Gunnel: Jag med. Se hur jag skakar.

Linda: Jag förbereder er och alla tittare på en chock. Här kommer er mor, Drottning Elizabeth av England.

*Fanfar, rulla ut röd matta Rule Britannia
Drottningen kommer in och vinkar åt publiken. Kramar sina döttrar. Alla bölar.*

Linda: Det är en stor ära att ers höghet ville ställa upp i programmet med denna sensationella nyhet.

Drottningen: Thank you, thank you for finding my daughters. I am overwhelmed.

Linda: Kan Ers Högehet berätta er historia?

Drottningen: Well, det var en liten fling jag hade en gång med en snygg spanjor, Don Carlos. Historien tystades ner eftersom vi inte var gifta. Men nu har historien sprungit ikapp mig.

Linda: Får jag bara fråga. Är Hervor och Gunnel era äldsta barn?

Drottningen: Oh, yes.

Linda: Ja, men då ärver de tronen då?

Drottningen: Yes, of course. Sorry, Charles.

Hervor:: Ska vi...?

Gunnel: Bli drottningar av England?

Drottningen: Yes, my darlings. Kom nu, så får ni följa med mig till Buckingham Palace.

Hervor: Oh, så spännande.

Gunnel: Jag tror att jag drömmer.

*De stapplar ut. Linda blir kvar. Är förvirrad. Får värkar. Springer ut.
Air*

Anna: Mamma.

Olga: Anna? Är det verkligen du?

Anna: Ja, mamma. Jag heter Radha nu.

Olga: (*upprepar namnet, kramas*) Förlåt mig, förlåt. Jag ville inte adoptera bort dig.

Anna: Jag vet.

Olga: Jag har tänkt på dig varje dag i hela mitt liv.

Anna: Jag hade ett bra liv. Jag är så tacksam.